

1890-08-29

SENDER

Joakim Skovgaard

RECIPIENT

Agnete Skovgaard

FACTS

Document type:
Letter

Sender's location:
Østrø, Sverige

Archive:
Mappe 51 nr. 7b

TRANSCRIPTION

Mappe 51 nr. 7B

Østrø 29 Aug 1890

Kjære Netabasse! I dag er det altså J.T.s festdag, ja nu er han vel alt til køjs, kan hænde Mormoer har været aftenvisit og endnu sidder og snakker med Dig. – Vanfarveæskan har jeg fundet. – Fra rejsen hid, må jeg endnu meddele, at da jeg i Falkenberg gik hen ad den vej, ad hvilken vi i foråret var kørt til Østrø alle i hob, så havde jeg rigtignok en stærk fornemmelse af, at våren, forsommeren er en lysere og gladere årstid end høsten, nu var her ensomt, mørkere og uroligere vejr. I dag er vejret for første gang dejligt, siden jeg kom hid. Laurell har fået sig et barometer, og det har været en ren fornøjelse at gå og se på at det steg og steg, det stiger måske endnu. Men de to andre dage har været urolige, navnlig havde vi et dygtigt tordenvejr i går aftes. Niels har engang givet mig masage, men jeg tror hans fingre har en gal facon,

-2-

så nu giver jeg mig vist selv herefter. Benet har det meget godt, men det havde det jo også i København, de sidste dage, så jeg ved ikke om det går frem. I dag har jeg for første gang malet, men det og fra morgen til aften. Først luften på det gråvejr fra åen, Du ved en lille bid å helt til højre. Så noget luft og noget løv på de fire birketræer over rugmarken, og tilsidst en ko på dette. Der skal også en kalv på. Efter endt dagværk, sad jeg for Niels. Han har hittet på, at vi skal begge to male på billedet nede fra kirken i eftermiddagssol, Du ved, det motiv han overlod mig, men nu vil han, at vi maler det rigtig stort, og så at vi begge er om det, for

-3-

at få det færdigt. Hvis den går, kan den jo være sjov nok. Nu er Frøknerne [?Wiese] og Solberg rejste, frøken S. hilser både Dig og drengene, men jeg har glemt de forskellige udtryk hun brugte til hilsnerne, det ved jeg dog, at hun derefter gav sig til at lovprise drengene, især Peter, og hun fik tårer i øjnene, så de trillede, [?des] årsag tog hun jo mig ved hjertet, og så lærte hun mig at kende [?Kosvampe], for at jeg kunde kontrollere de andre, som plukkede. – Lille Madam, Du syntes, at jeg benyttede mig for meget af at være hjemme hos Dig, er jeg slem? Lille Madam, Du er så god ved mig, er jeg ikke god ved Dig, er jeg lidt slem. I onsdags var Nyeboe lige ved at drone både Gothfolk sig selv og sejl båden, og bagefter sejlede han den gennem broen ud til badehuset, og måtte skynde sig at samle brædderne op og reparere broen, at Laurell ikke skulde få det at vide.

-4-

heldigvis tog båden ingen skalde. I dag er Dan rejst op til Laurells yngste broder, de skal på jagt sammen og kommer begge her tilbage den elvte Sept når agerhønsene bliver lovlige. Laurell er dog gået ud efter orre, sammen med Patronen på Klev. Nu får jeg dog vist brev fra Dig med næste Post, det bliver dejligt. Til Lemming har jeg sendt de 5 studier og tegningen med vinranker til Jeppesen, jeg har bedet Lemming bringe tegningen op til ham. Du Kunde høre ind hos Lemming, om pakken er kommet og tegningen besørget. Hvis en af vore piger bliver syge, så må Gyllings quittering (den sidste) vist findes enten i pengeskuffen eller i den røde kasse med mine regninger som står i det store skab mellem døren og kakkelovnen for neden til venstre. Nu fik jeg Dit brevkort, tak for det. Onkels blev vel ikke vrede, fordi jeg ikke nåde over, at sige farvel, Du forklarede vel hvor optaget jeg havde været. Hils dem mange gange også Thorvald og kys drengene. Nu grunder Niels på, om der er noget at gøre i Klasenshave inden de kommer. Niels hilser. Din mand.

Dato 29/10/1879

heldigvis dog sådan i en Walde.
Dette er det mest op til Sæverell's yngste Bror,
der skal på fest sammen og kommer
bagefter tilbage indtil de 10pt når
de gæsterne bliver lodige. Sæverell er
dog gået ud efter orre, sammen med
Viktorien og Klee. Nu får jeg dog
vist brev fra dig med næste først, det
bliver dog. Til bemærkning har jeg
brudt de 5 Studier og tegninger med viss-
ranker til deppesen, jeg har bedt bemærkning
bringe tegningen op til dem. De kunne have
indtast bemærkning om pæden er kommet
og tegningen bedret. Hvis en af vores piger
bliver dog, så må bytningen gæsterne (den
brødt) vist findes enten i pengeskuffen eller
i den røde kasse med mine tegninger som
tår i skuffen med mellemstør og kælderen, for
næsten til benet. Nu får jeg det brevkort,
tak for det. Ophold blev vel i skovene, så jeg ikke
nede over på sig selv, der skal have vel kom gæster
jag havde været. Hvilken mange gange og på Thorsen
i skovene. Nu gæster Klee på, om den er noget at
tår i skuffen ind i skuffen. Hvilken den mand.

Øger Neta bave! Jeg er isidde
i det færdig, jeg er en her vel det til
til krig, kan handle Morsen har været
aftenen det og enden siden og Morsen har
dig. - Uafmærket har jeg fundet.
- Den rige har mig i enden med det,
at de jeg i Falkenberg og det er en vej
til kisten er i forresten over kort til
Øster alle: det, så har jeg noget
en stor fornemmelse af, det være
forresten er en bøsse og glæde
indtast end kisten, nu er der enden
inden og enden sejt. Det er noget
for det gang det, inden jeg kom her.
Sæverell har fået dig et bemærkning og
det har været en fornemmelse at gå
og se på det det og det, det siger
milde enden. Men de to andre dig
har været enden, næsten kasse er
et dygtigt tordenskrig og det. Hvilken
har mig enden det mig mæske, men
jag har ikke længere har en gal færd,

de nu giver jeg mig vist selv kæfter.
Bent har det meget godt, men det
haver det jo og så i Kjøbenhavn de
ordte dage, så godt det om det
gør selv. Det har jeg for første gang
malt, men det er fra morgen til
aften. Først læste på det grænsen
fra den, der ved en lille tid i
helt til højre.

Så noget luft
og noget lov på
de fire birketræer

over rugmarken, og tordret en ko
på lille
en halv
dagsvæk,
Væld. Han
at vi skal
på billedet med fra kirken i eftermiddag
sel. De ved, det måtte han overlod mig,
men nu vil han at vi maler det rigtig
stort, og så at vi begge er om det for

Der skal også
på. Efter andet
sid jeg for
har læst på
begge to male

at få det fordygt. Hvis den går, kan
den jo være given nok. Nu er Frederik
Wise og Solberg rejste, siden I. Petersen
både dig og dengene, men jeg har glemt
de forskellige udtryk kun brugt til
kolonnen, det ved jeg dog, at den derfor
gav sig til at lægne de dengene, især
Petersen og kun fik tåre i øjnene,
så de trillede, der endte tog hen
jo mig ved bærte, og så lærte hun
mig at kende kadranger, for at jeg
kunne kontrollere de andre, som
plaketter - Lille Hadden, De syntes
at jeg brugte mig for meget af at
være hjemme hos dig, er jeg skam?
Lille madam, Du er så god ved mig,
er jeg ikke god ved dig, er jeg lidt skam.
I bordskøj var Vigelboe lig ved østene
både Gøttfalk sig selv og sig selv og
bæfter sig selv han den gennem broen
ud til badehuset, og måtte skynde sig at
samle brædderne op og huppe over broen,
at skovell ikke skulle få det at orde.